GÜNAYDIN

Usturca 13

-Üvey annesinin huysuzluğunu bize söyledi diye onun yanında ağzını bıçak açmıyor.

Gülün, diyorlar bize, bugün Anneler günü,
Anası ağlayanın kim görmüş güldüğünü ?.

-Güle güle-

Şimdiki çocuklar harika

ÇOCUĞUN HAKKI

Amerikalı karı-koca, oğullarıyla sinemadaydı. Çocuk, filmde anlayamadığı şeyleri babasına soruyordu:

-Baba, XIII Lui, kimin kocası?

-Bilmiyorum oğlum.

-Bu savaş hangi yılda olmuş?

-Bilmem...

-Peki, sonunda kim kazandı baba?

-Valla, bilmem ki...

Anne,

-Sus artık oğlum, dedi, babanın canını sıkma!

Baba,

-Bırak canım, sorsun, dedi, öğrenmek çocuğun hakkıdır.

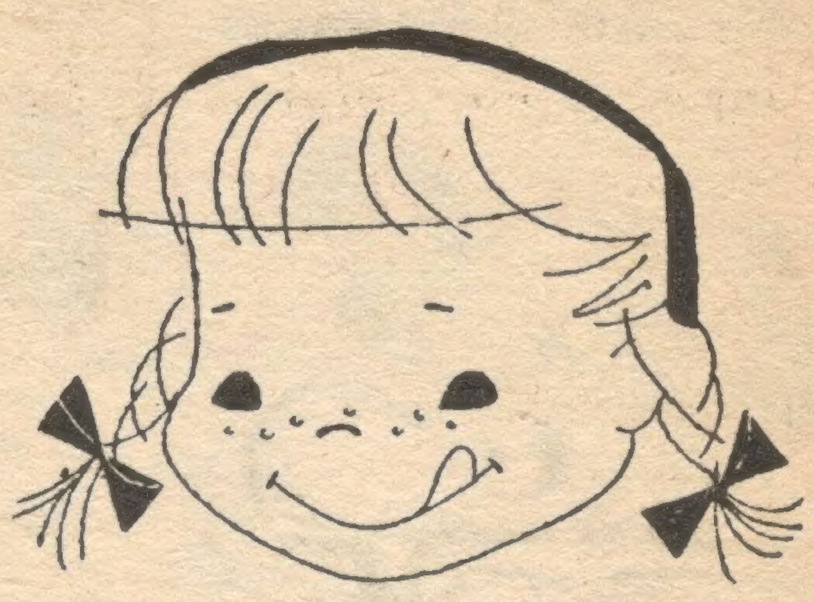

USTURA

Anneler gününde
bütün annelere
ve çocuklara
mutluluklar, bütün
babalara sabır ve
kolaylık diler.

ANLIYOR

Küçük kız, sevinçle,

-İngilizce her konuşulanı anlıyorum anne... dedi.

-Aman ne iyi... Demek, öğretmenin ne derse anlıyorsun?

-Hayır canım, ben yalnız kendi dediklerimi anlıyorum daha...

ANNELER GÜNÜ

Dokuz Ay

Orhan Boran

Sana söylüyorum da inanmıyorsun reis. Bu zemâne veletleri insana dokuz takla attırır, sonra ayakyolu nerde diye sorar. Bak, manzaraya bak!

Sofranın bir ucunda koca, öbür ucunda karısı, aralarında da sekiz yaşındaki oğulları.. Akşam yemeği yiyorlar... Kadının suratı asık.

-Ne var karıcığım?

Karıcığı gözünün ucuyla çocuğa bakıp cevap veriyor:

-Hani hiçeyden şüpheleniyordum ya? Şüphesi filan kalmadı artık. Oldu galiba...

- Ne oldu?

-Elinin körü oldu... Ayın kaçı bugün?

-Bilmem. Altısı mı, yedisi mi?

-Eeee?

-Eeee?

Adam bir an çorbasını karıştırıyor, düşünüyor, sonra kaşık elinden düşüyor!

-Şimdi anladım..Eyvah! Sahi mi söylüyorsun?

-Yok, sana iltifat ediyorum.

-Şışşşt!

İkisi de susup çocuğa bakıyorlar. O, bardağın altına hapsettiği sineği seyretmekle uğraşıyor... Bir an daha geçiyor. Adam bir cıgara yakıyor.

-Hay aksi şeytan...

-Zamanında düşünseydin.

-Bırak şimdi canım, çocuğun önünde...

Çocuk, bardağın altındaki sineği koyveriyor, ikisinin de suratına ayrı ayrı bakıyor:

-Tamam..Dokuz ay bu suratınızı çekecek sek işimiz var demektir.

Ne buyrulur reis? Biz o yaşlarda, horozlar tavukları döğmek için kovalar sanırdık, dii mi?

-İçerisini dikizleme, yoksa bütün hayalin yıkılır.

Ne tesadüf

-Baba, sen nerde doğmuşsun?

-Van'da.

-Ya annem?

-Edirne'de.

-Ben?

-Ankara'da.

-Üçümüzün bir evde buluşmamız ne tesadüf değil mi?

Aziz Nesinden bir hikâye:

Yazarın "Şimdiki çocuklar harika" adlı kitabından :

AYIP BİR LÂF

Babamın çalıştığı fabrikaya yeni getirilen makineleri kurmak için bir Amerikalı mühendis çağırmışlar. Fabrikada herkes birbirine sık sık ayıp bir lâf söylermiş. Babam, o gece, bu ayıp lâfı da olduğu gibi söyledi. Pek öyle bilinmeyen bir lâf değil bu. Okulda da sık sık söylenir. Anlamışsındır.

Amerikalı, ustabaşı olan babama, her yerde, herkesten duyduğu bu lâfın anlamını sormuş. Babam da doğrusunu söylemeye utanmış, hem de bu lâfın İngilizcesini bilmiyormuş. Onun için,

-Bu söz teşekkür ederim, "Tenkyu" demektir.. diye atmış.

Amerikalı pek şaşmış,

-Yaaa, demiş, siz ne kadar terbiyeli insanlarmışsınız. Biz yeryüzünün en nâzik insanları diye Çinlileri bilirdik. Avrupa'nın en nâzik insanları diye de İngilizleri biliriz. Onlar da durmadan birbirlerine her şey için teşekkür ederler. Ama siz, birbirinize daha çok teşekkür ediyorsunuz. Çok yer gezdim, ama hiç bir yerde sizin kadar çok teşekkür eden insanlar görmedim Bundan sonra gideceğim yerlerde, sizin bu konuşma inceliğinizi anlatacağım.

Babam da söylediği yalan olumlu bir işe yarayacak diye sevinmiş.

Bu konuşmanın ertesi günü Amerikalı mühendis fabrikaya gelmemiş. Yalnız ertesi gün değil, dört gün fabrikaya uğrama-

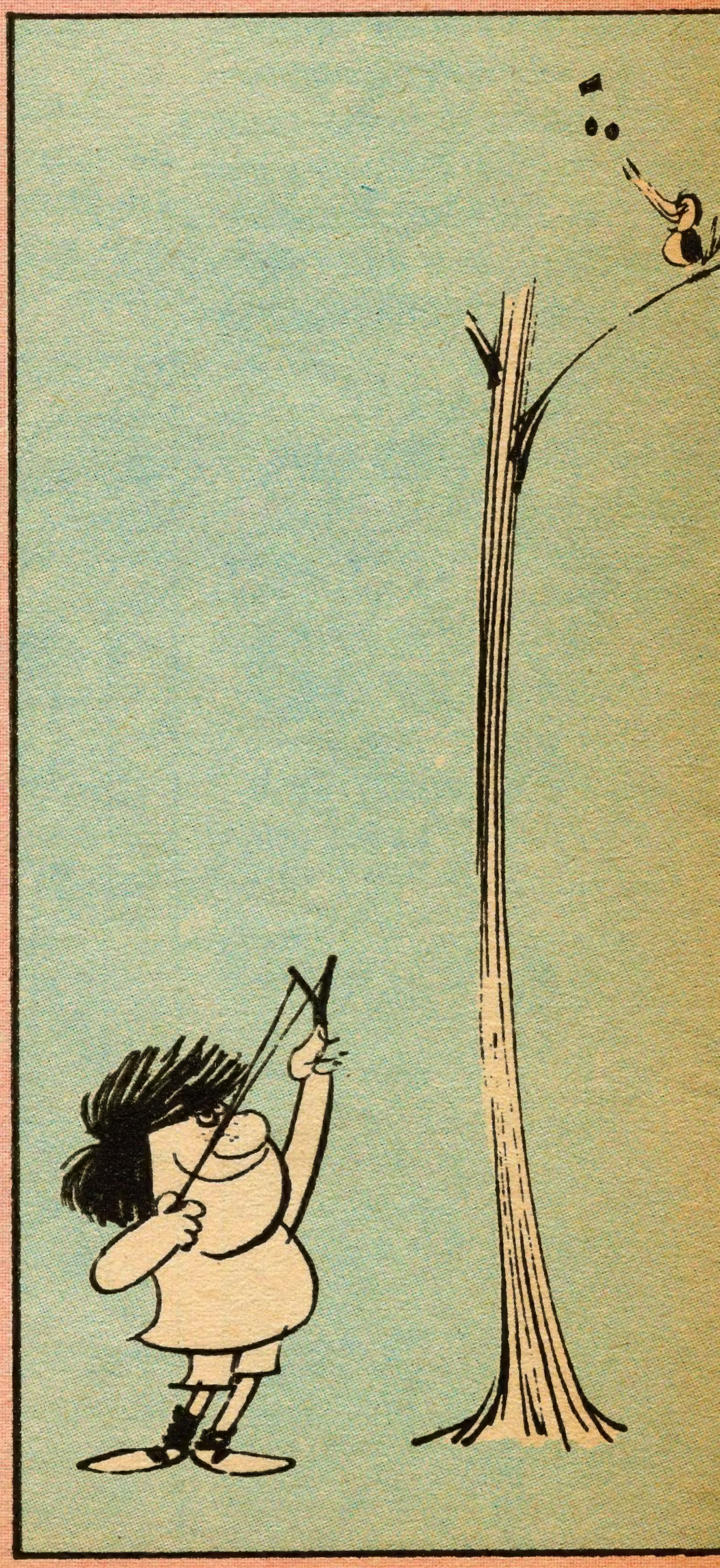

mış. Oysa yapılacak çok da iş varmış, kurulacak makineler ortada dağınık duruyormuş. Fabrikadakiler telâşlanmışlar. Aramışlar, taramışlar, mühendisi ne kaldığı otelde, ne gittiği yerlerde bulabilmişler. Kaybolduğunun dördüncü günü mühendis çıkagelmiş. Gelmiş ama, eli yüzü sargılar içinde. Amerikalıyı büyük bir trafik kazası geçirdi sanmışlar.

Amerikalı mühendis fabrikadan çıkmış, kaldığı otele gidecekmiş. Bir arabaya binmiş. İnsanlarda yeni öğrendikleri kelimeleri kullanmak merakı vardır ya, Amerikalı da parayı şoföre verirken Türkçe teşekkür etmek istemiş. Teşekkür ediyorum diye babamdan öğrendiği o ayıp lâfı söyleyince, şoför de ona,

-Sensin! diye bağırmış.

Amerikalı, şoförün sertleşmesini anlayamamış, bir daha o ayıp lâfı söylemiş. Söyler söylemez de burnunun üstüne yumruğu yemiş. Neye uğradığını şaşıran Amerikalı, kendisini şoföre beğendirsin diye boyuna o lâfı tekrarlar, şoför de boyuna yumruğu indirmiş. Ne yapmış, Amerikalı da kendini yumruklarıyla savunmak zorunda kalmış. Orda toplananlardan birkaçı, Amerikalıyı şoförün elinden çekip kurtarmışlar. Amerikalı da bu iyiliği yapanlara, öğrendiği o sözle teşekkür etmiş. Bu sefer, kavgacıları ayıranlar, şoförü haklı bulup, hep birden Amerikalıya çullanmışlar. Amerikalı yumruk, tekme, yağmuru altında kalınca, dayaktan kurtulmak için, kendisini dövenlerin gönüllerini almak istemiş, onlara Türkçe sözde teşekkür ediyormuş durmadan. Hâlâ akıllanmadı diye, daha çok dövüyorlarmış.

Polis yetişip, Amerikalıyı kurtarmış. Amerikalı da polise o ayıp lâfı söyleyip teşekkür etmez mi! Herkesin içinde polise hakaret...

Polis, Amerikalıyı yakalayıp karakola götürmüş. Komser yabancı olduğunu öğrenince Amerikalıyı salıverecekmiş, ama A-

merikalı, anlayış gösterdiği için komsere de o lâfı söyleyip teşekkür etmiş. Tabii en sonunda kurtulmuş Amerikalı. Kurtulmuş ama, karakoldan çıkınca, doğru bir hastaneye gitmek zorunda kalmış. Dört gün hastanede yatmış.

Babamın anlattığı bu gülünçlü olaya hepimiz kahkahalarla güldük.

Bir gün babam, anneme ertesi akşam evimize yemeğe konuk geleceğini söyledi. Gelecek olanlar, önemli kişilermiş. Annem de çok gtzel bir sofra hazırladı. Üç erkekle eşleri geldi. Sofraya oturuldu. Konuklar kardeşim Fatoş'u çok beğendiler. "Aman ne cici, ne uslu kız... " diyorlardı. Fatoş'u bu kadar terbiyeli yetiştirdiği için annemi kutladılar. Babam,

-Efendim, dedi, anneleri çocuklarımızı hiç sokağa bırakmaz. Kendi başlarına dışarı çıkamazlar. O yüzden terbiyeleri bozulmuyor.

Annem,

-Ne de olsa, sokak çocuklarından terbiyesiz lâflar öğrenebilirler. Onun için sokağa salıvermem.

Konuk kadınlardan biri,

-Çok doğru efendim, dedi, hattâ okulda bile çocuklarımızın terbiyesi bozuluyor. Göz değmesin maşallah çok terbiyeli kızınız var.

Bu övgülerden pek şişinen Fatoş şımarmıştı. Konuklara, kendini daha çok beğendirmek için bütün marifetlerini göstermeye kalktı. Birdenbire babama,

-Ulan baba be!.. dedi.

Fatoş, bu sözlerine her zamanki gibi gülüneceğini sanıyordu. Gülündü gülünmesine ama, çok soğuk ve çok kısa bir sırıtış.. Soğuk bir sessizlik oldu.. Babam ne diyeceğini bilemedi. Fatoş, neden gülünmediğini anlayamadığı için, gösterisini bir daha tekrarladı:

-Ulan baba be!..

Sonra da gülümsiyerek, bakın ben neler söylüyorum gibilerden, ordakilerin teker teker yüzlerine baktı. Babam, durumu kurtarmak için, sesini zorla yumuşatarak:

-Efendim kızım.. dedi.

-Baba be!

Kaşları çatılan babam,

-Söyle canım, ne var? diye bağırdı.

Ama niçin gülmüyordu bu insanlar her zamanki gibi?

-Baba be yalnı.. Ulan baba be!...

Annem, soğuk soğuk gülümsemeye çalışıyordu. Fatoş, konukları ille de güldürmek istiyordu. Hani, babamın Amerika-

lı mühendise öğrettiği o ayıp lâf var ya, işte o lâfı söyledi. En sonunda başarmıştı. Konuklar, kendilerini tutamayıp kahkahayı baslılar. Ama babamın suratı iyice asılmıştı. Gülüşmeler karşısında çok beğenildiğini sanan Fatoş, o ayıp lâfı birkaç kere tekrarladı. Annem baktı ki, sonu gelmeyecek, kaşlarını çatıp,

-Sus bakayım, şimdi ağzına biber doldururum... dedi.

Fatoş beğenileceği yerde, bir de üstelik herkesin içinde azarlanınca, ağlamaya başladı. Ağlama değil, zırlama... Fatoş'u bir türlü susturamıyorlardı. Annem, elinden tutup çıkardı ordan, yatağına yatırdı. Ama içerden ağlaması duyuluyordu.

Konuk kadınlardan biri anneni unutmak için,

-Üzülmeyin efendim, dedi, bizimkiler daha neler söylüyorlar.. Sizinki yine iyi maşallah... Daha küçük, aklı ermez...

Babam, Fatoş'un söylediklerine pek şaşmış görünerek,

-Kimden öğreniyor bu lâfları bilmem ki... dedi.

Annem,

-Hiç de sokağa bırakmayız.. Nerden duyar da öğrenir bu lâfları? dedi.

Ben, onların bu soruşlarını gerçek samp,

-Evde konuşulurken duyup öğreniyor... dedim.

Babam birden patlar gibi,

-Ulan, bizim evde öyle lâflar konuşulur mu be! diye bağırınca, konuklar gerçekten kendilerini tutamayıp güldüler. Babam da gülmek zorunda kaldı.

Konuklar gidince, babam beni iyice haşladı. Ben de,

-Ne bileyim, ben gerçekten soruyorsunuz sandım... dedim.

ESKİ TANIDIK

İki kardeş yutkunarak mutfaktaki pastaya bakıyorlardı. On yaşındaki oğlan, kardeşine,

-Annemden ikimiz için bir pasta iste, diye fısıldadı.

Bir yaş küçük olanı,

- Yok, dedi , sen iste - sen daha iyi olur. Nedeolsa sen annemi benden önce tanıyorsun.

ÜNLÜ KARİKATÜRCÜLER

CHAVAL

Kendi portresi

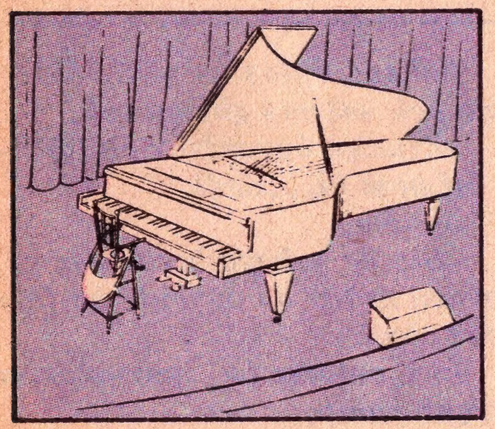

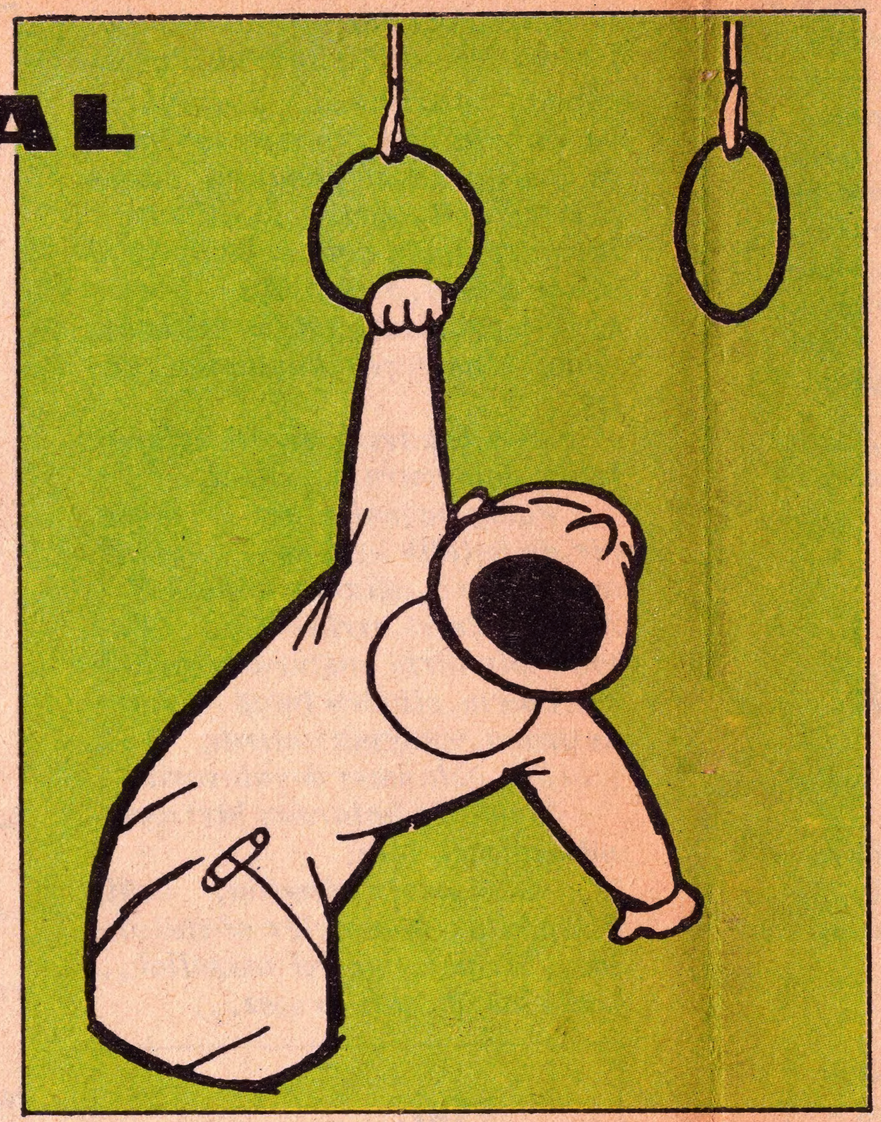

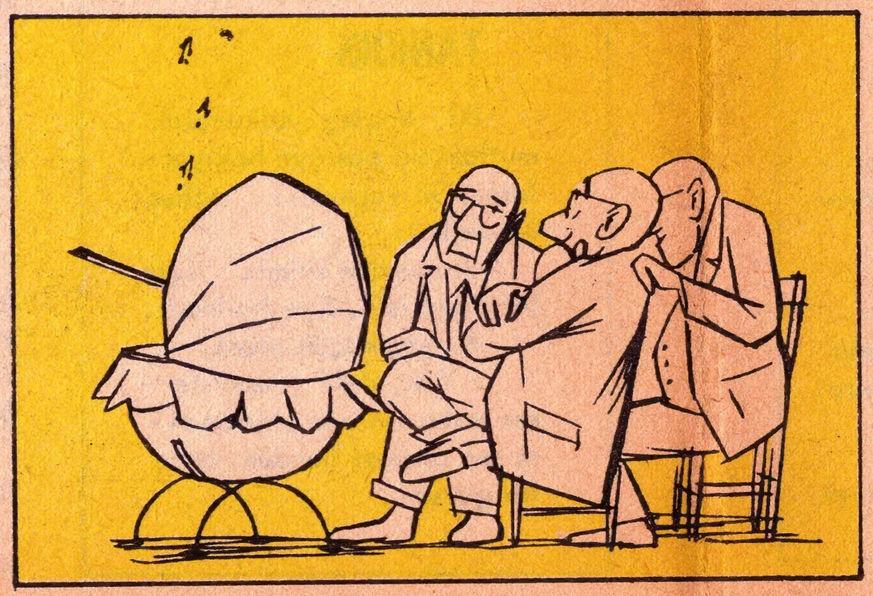

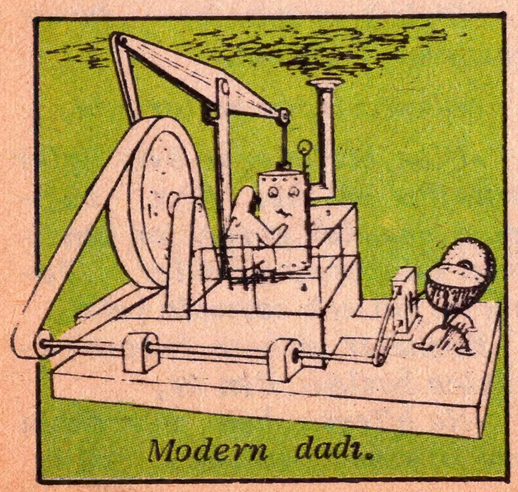

Modern dadı.

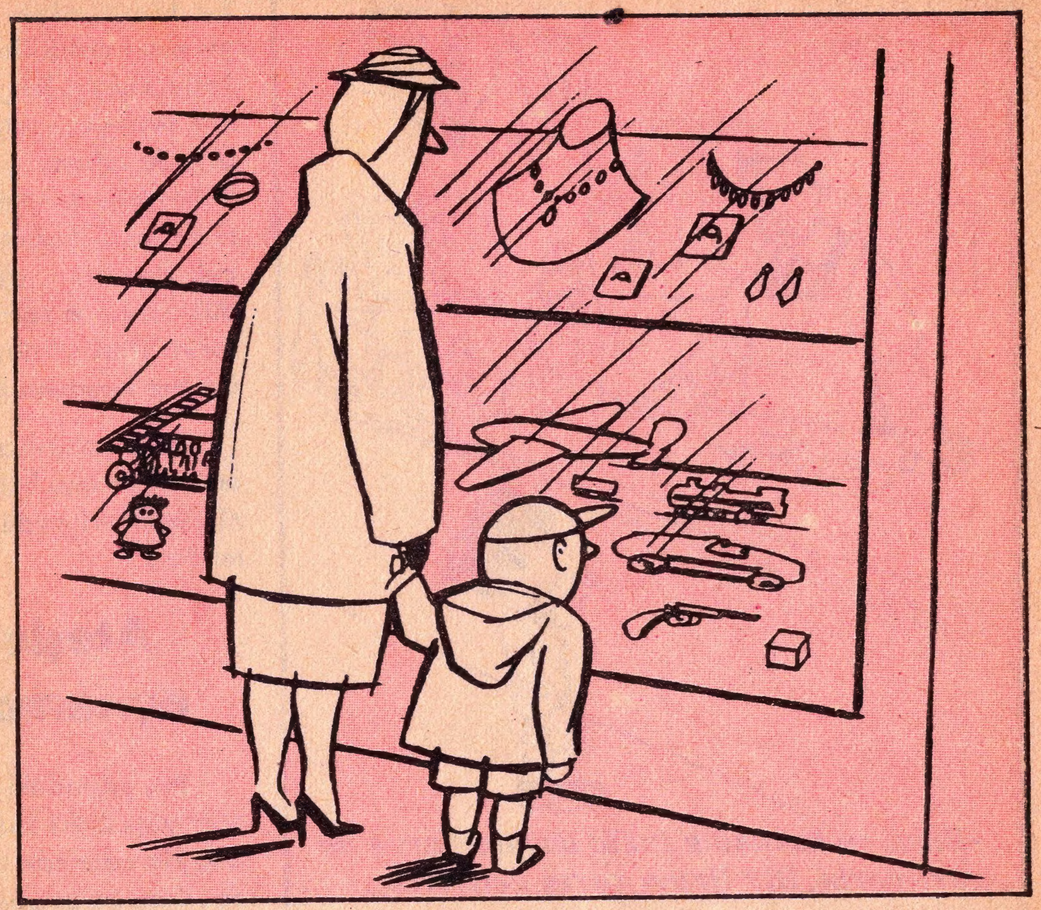

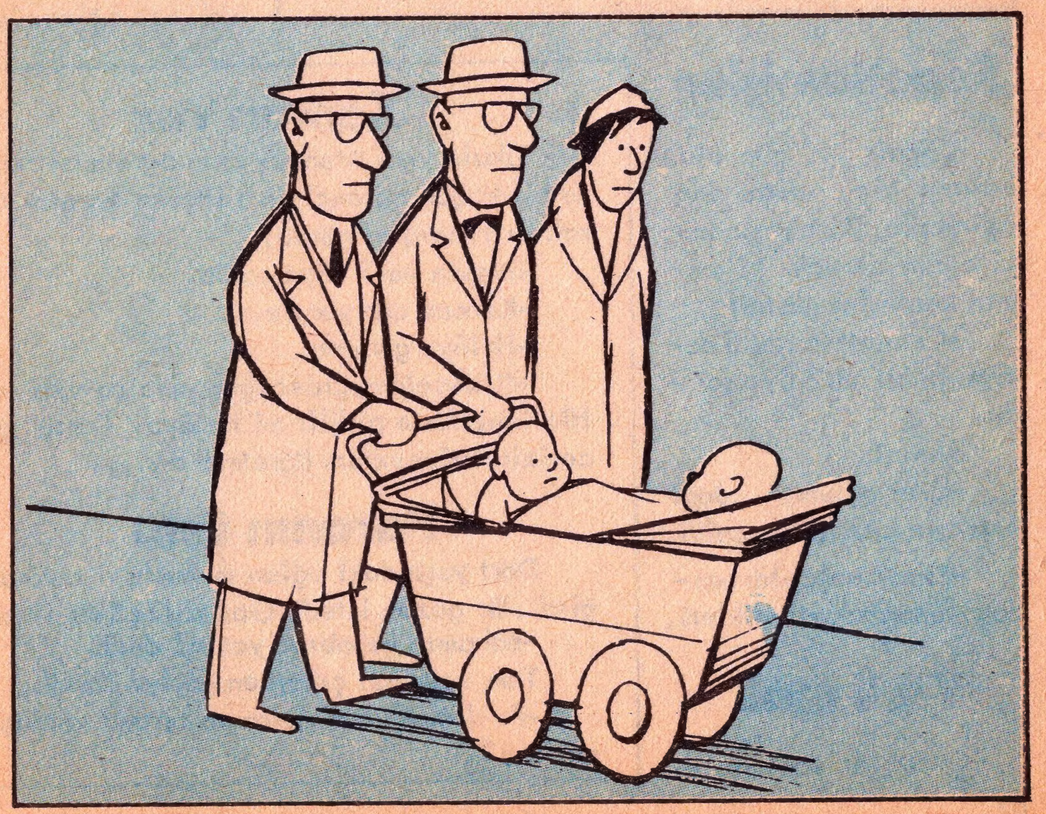

-Bana on kuruşluk tuzla doksan kuruş da geri verin. Bir lirayı yarın getiririm.

lar, birbirlerine dünya-ya nasıl geldiklerini an-latıyorlardı. Biri, kendi-sini leyleğin getirdiğini, biri de lahana içinde bulunduğunu söyledi. Bi-ri de, ana babasının onu çok lüks bir oyuncakçı dükkânından satın aldık-larını ileri sürdü. Küçük bir kız boynunu büküp,

-Biz yoksuluz, dedi onun için ana babam be-ni kendileri evde yap-mışlar.

Ateşle oynamak

Beş yaşındaki oğlan, dört yaşındaki kız arka-daşıyla caddede gidiyor-du. Karşıya geçmeleri ge-rekince oğlan, annesi -

Sepetlemişler

Doğalı on gün olan kardeşi, hiç durmadan ağlıyordu. Dört yaşında-ki oğlan, susmak bilme-yen kardeşini gösterip,

-Cennetten geldi de-diğiniz bu mu? diye sor-du.

Annesi,

-Evet oğlum, dedi kardeşin cennetten geldi.

-Şimdi anlaşıldı ora-dan neden sepetledikleri.

Yerli malı

Çocuklar toplanmış-

Zaman var

Okula yeni atanmış olan öğretmen teneffüs-te bir küçük öğrencinin bahçede karnını tuta-rak kıvrandığını gördü,

-Neyin var? diye sordu.

-Karnım ağrıyor da...

-Helâya gitsene.

-Gideceğim, gideceğim ama zamanı var.. Hiç teneffüste gidilir mi helâya? Derse girin-ce izin istiyeceğim öğretmenden...

Paranın üstü

Dört yaşındaki oğlan mahalle bakkalına girdi. Bir gazoz istedi. Gazozu içtikten sonra,

-Babamın hesabına yazın! dedi.

Tam kapıdan çıkarken geriye döndü,

-Peki ama, dedi, paranın üstünü vermiyecek misiniz?

nin öğütlerini hatırlaya-rak, kıza,

-Elinden tutmama, müsaade eder misin? de-di...

Kız,

-Ama siz ateşle oy-nuyorsunuz? dedi.

Allahın

Annesi, iki tane yir-mi beş kuruş verdi.

-Biriyle kendine dondurma al, öbür yirmi beşi de cami yaptırma derneğinin kutusuna at! dedi.

Dondurmacının önü-ne gelince çocuk daya-namadı, iki yirmi beş ku-ruşu verip iki tane don-durma aldı, ama dondur-malardan biri yere düştü. Çocuk kendi kendine

-Allah'ın dondurma-sı yere düştü! dedi.

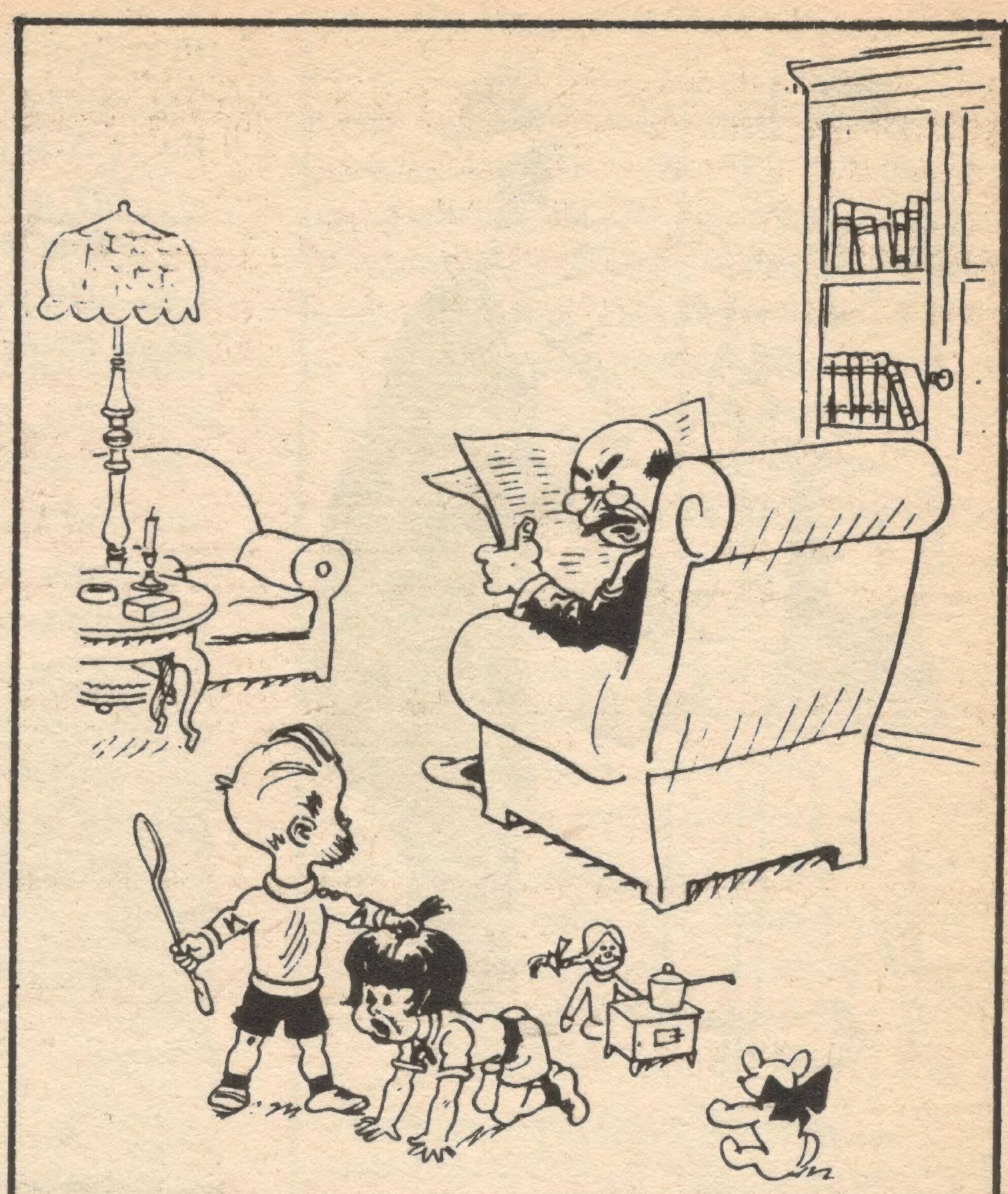

-Çocuklar, oyun oynarken kavga et-memelisiniz!

-Olur mu hiç! Biz annecilik-babacı-lık oynuyoruz.

Opera nedir?

Yedeksubay öğretmen, atandığı köy okulun-daki öğrencilerine operanın ne olduğunu sordu. Birisi, operanın bir hayvan olduğunu, bir çocuk da meyva olduğunu söyledi, elini kaldıran bir öğrenci de,

-Hayır öğretmenim opera bir danstır, dedi.

Başka bir çocuk,

-Yanlış, dedi, ben Ankara'ya gittim, operayı biliyorum.

-Söyle öyleyse, nedir opera?

Çocuk güvenle cevap verdi:

-Opera, otobüs durağıdır öğretmenim.

Fark

Derste öğretmen ma-damla matmazel arasında-ki farkı öğretiyordu:

-Evlenmemiş kadına matmazel denir. Madam i-se evlenmiş kadındır. An-laşıldı mı? Şimdi söyle-yin bakayım bana, ma-damla matmazel arasında ne fark var?

Arka sıralardan bir ses duyuldu:

-Mösyö...

-Korkma canım, bizim değil komşunun...

Yabu kim

Kadın, on bir yaşındaki oğluna aile albümünü gösteriyordu. Oğlan resimlerden birini gösterip birden sordu :

-Anne, plâjda, yanındaki bu genç erkek kim?

-Baban oğlum... Babanla nişanlıyken, ilk plâja gidişimizde çektirmiştik bu resmi?

-Babam ha? Ya, baba dediğim bu dazlak kafalı, göbekli adam kim?

İlk ders

Birinci sınıf öğrencileri ilk derslerine girmişlerdi. Öğretmen,

-Okula girmeden neler biliyorsunuz, bakalım, dedi ona kadar saymasını bilirsiniz her halde... Ondan sonra da saymasını bilen var mı içinizde?

Bir minimini ayağa kalktı :

-Ben sayarım. Bir, iki, üç, dört, beş, altı, yedi, sekiz, dokuz, on, vale, dam, ruva, as...

Zamane

Anne kucağına oturttuğu küçük kızını sevip okşuyordu. Bir ara,

-Kan, ter, göz yaşı... diye mırıldandı, sonra kızına sordu :

-Söyle bakalım, bu söz nerden gelmiş biliyor musun?

Küçük kız biraz düşünüp cevap verdi :

-Evlenme töreni !

Evlilik

Beş yaşındaki oğlanı, ablasının düğünü çok ilgilendiriyor, bu yüzden de önüne gelene,

-Evlenmek ne demek? diye durmadan soruyordu.

Bu sorusuyla evdekileri öyle bezdirmişti ki, kimse ona cevap vermiyor, o da cevap almadıkça büsbütün azıp boyuna soruyordu. Düğün telâşı içindeki annesi sonunda öyle kızdı ki, onu kucağına yatırıp,

-Evlenmenin ne olduğunu mu öğrenmek istiyorsun, peki ben şimdi sana öğretirim... deyip kıçına kıçına vurarak bir güzel patakladı...

Düğün gecesi, konukları ablasını kutlarken o da gülümseyen ablasına sokulup eteğinden çekti,

-Hişt, abla bana bak dedi, ben senin başına gelecekleri biliyorum ; eğer sen de bilseydin böyle sırıtıp durmazdın...

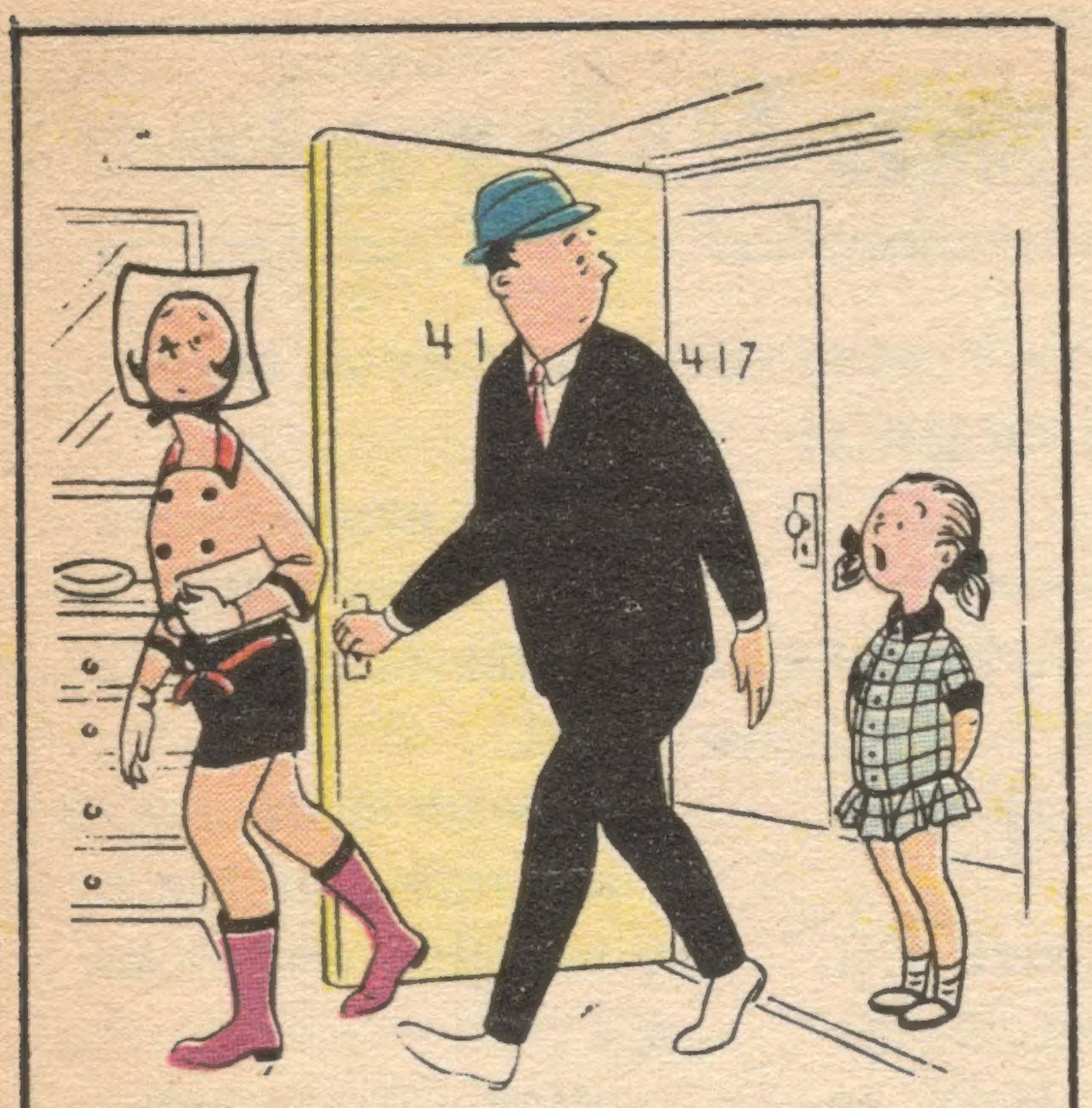

-Amca, o küçük kızını dışarı bırakır mısın, benimle oynamaya?

Ne bilsin

İki küçük çocuk, çıplaklar kampının duvarları dibinden geçiyordu. Her çocuğun yaptığı gibi, duvardaki delikten içeriye baktı,

-Heeey, burası insan dolu..diye arkadaşına seslendi.

Arkadaşı sordu :

-Kadın mı, erkek mi?

-Ne bileyim, giyinik değiller ki, elbiseleri yok...

Fotoğraf

Yeni evli karı - koca nikâhtan sonra resim çektirmişlerdi. Bir hafta sonra fotoğrafçıdan gelen zarfı heyecanla açtılar. Zarftan, halıya yatmış güzel bir bebek resmi çıkmıştı. Resmin arkasında şu yazı vardı :

"Ne büyüklükte ve kaç tane istediğinizi lütfen bildiriniz."

Arapça

Çocuksuz ve yaşlı karı - koca, kimsesiz bir Arap çocuğunu evlât edinmişler ve hemen Arapça öğrenmeye başlamışlardı. Öğretmen, karı-kocanın Arapçayı çok çabuk öğrenmek isteyişleri karşısında,

-Nedir bu kadar aceleniz? diye sordu.

Yaşlı adam,

-Çünkü, dedi, çocuk sekiz aylık. Yakında konuşmaya başlarsa neler diyeceğini anlamak istiyoruz.

Evcilik oyunu

Küçük kız, anne, oğlan da baba olmuştu. Kızın bebeği de çocuklarıydı. Anne, bebeğin çok yaramazlık ettiğini söyleyince baba,

-Ben şimdi ona gösteririm! diye atıldı.

Ama küçük anne, oğlanı önledi :

-Bir kerelik affet babası, bir daha yaramazlık yaparsa döversin.

Küçük baba,

-Peki, dedi, ama ya bir daha yaramazlık yapmazsa ne olacak?

Üç uzman

İlkokul öğretmeni, öğrencilerine "Üç körle fil" hikâyesini şöyle anlattı :

-Üç adam bir fili elleldiler. Birincisi, "Bu, bir ağaca benziyor!" dedi. İkincisi, "Hayır, bu bir duvar olmalı..." dedi. Üçüncüsü, "Yanılıyorsunuz, bu bir halata benziyor!" dedi. Şimdi size soruyorum : Bu üç adam, sizce, nasıl adamlardır?

Arka sıradan elini kaldıran bir öğrenci bağırdı :

-Üçü de uzman öğretmenim...

Yarışma Fıkraları

Karamürsel (İzmit)-Orman Bölge Şefliği, Mehmet Çıvgıner

145 ALLAHIN KIRI

Köylerde, evlerde helâ yoktu. Genç kaymakam, gezdiği köylerden, birinin alanına genel helâ yaptırttı. Ertesi yıl aynı köye geldiğinde genel helânın hiç kullanılmadığını, tertemiz kaldığını görünce, muhtara, neden helâyı kullanmadıklarını sordu.

Muhtar,

-Pislik olur, kokar dedi,

-Yıkar, temizlersiniz...

Muhtar iki elini yana açıp,

-Allah Allah, dedi, yapma kaymakam bey, Allahın dağı kırı varken, biz dağda, kırda işimizi görürken, bize bir de kenef mi temizletecek siniz...

■

Bilecik-Ertuğrul Lisesi Ed. 5/A, 1252, Çetin Özkan yazıyor:

146 OTUUUZ!.

Erlere hesap öğretiliyordu. Yeni okuma-yazma öğrenen erlere subay, birden elliye kadar saydırıyordu. Sıra Mehmet'e gelmişti. Mehmet kırka kadar zar zor sayabildi. Subay ve erler Mehmet'i gayrete getiriyorlardı:

-Hadi Mehmet!

-Kırk bir, kırk iki..

-Ha gayret...

-Kırk üç, kırk dört..

-Bravo...

-Kırk beş, kırk altı..

-Ha Mehmet.

-Kırk yedi, kırk sekiz...

-De aman..

-Kırk dokuz...

-Yaşşa..Hadi Mehmet...Sonra...

Mehmet başarısından sevinç içinde geniş bir soluk aldıktan sonra ağzı kulaklarında cevap verdi.

-Kırk dokuz ... Otuuuuuz!...

■

Ortaköy(İstanbul) Kabataş Lisesi, 3 Fen A. 397, Mehmet Öncii yazıyor:

147 BAĞIŞ

Bir milyoner, yakasına Azrail yapışınca, hemen avukatını baş ucuna çağırtıp vasiyetini yazdırmış:

-Filan yerdeki apartmanım büyük kızıma, şuradaki han ortanca kızıma, çiftlik oğluma, fabrika büyük oğluma...Han, karıma..Arsa, küçük oğluma...

Adam sayıp dururken, bir ara verdiği soluk molasını fırsat bilen avukat,

-Efendim, demiş, hayır kurumlarına hiç bir şey bağışlamıyacak mısınız?

-Haaa, iyi ki hatırlattın yahu...Az kalsın unutuyordum. Bu ay başı ödenecek beş yüz bin liralık bir bonom var, onu da Kızılay'a bağışlıyorum.

■

Çankaya (Ankara) Mesnevi Sok. 26/13 Kemal Üstay yazıyor:

148 TATLI MI TUZLU MU?

Hacettepe Üniversitesi, doğum bölümü, kısırlık kliniğinde, kadın hastalardan başka erkek hastalar da incelenmekte, sperm muayeneleri yapılmaktadır.

Hekim, erkek hastalardan birine gerekli salıkları verdi, dört gün cinsel perhiz yaptıktan sonra, tekrar muayeneye gelmesini söyledi. "Cinsel perhiz'in ne demek olduğunu anlayamayan adam, odadan çıktıktan kısa süre sonra

kapıyı açıp kafasını uzattı,

-Doktor bey, dedi, yani o dediğiniz perhizde tatlı mı yasak, tuzlu mu?

■

Aksaray(Niğde) - Aksaray Lisesi Türkçe Öğretmeni Esen Yel yazıyor:

ORHAN BORAN'LA PAPAĞAN 149

Orhan Boran'ı arkadaşlarından biri yemeğe çağırmıştı. Çağrılılar epey kalabalıktı. Ev sahibi, konuklarına marifetlerini gösterecek olan papağanıyla övünüyordu ama Orhan Boran bir kez ağzını açmış olduğu için papağana bi türlü söz sırası gelmiyordu. Patlayacak gibi olan papağan bir fırsatını bulup,

-Valla Orhan ağabey ananın...dediyse de, o sırada Orhan Boran cigarasını yakıp kaldığı yerden lafa daldığından papağan sözünün gerisini getiremedi. Orhan Boran kadehini ağzına götürüyordu ki, fırsat bu fırsat deyip papağan sözünün arkasını getirmek istedi:

-Karnında bir ay daha kalsaymışsın...

Orhan Boran, yine papağanın lafını ağzına tıkmıştı. Fırsat kollayan zavallı papağan, Orhan Boran'ın bir öksürük arasından yararlanıp sözünü tamamladı

-Sırf çene çıkacakmışsın

■

Kadıköy(İstanbul) Bahariye İlkokulu Sınıf: 5-No:1066 Güner Karalekin yazıyor:

TARİH DERSİNDE 150

Öğretmen ön sıradan kaldırdırdığı bir öğrenciye Ostrogot'ları anlatmasını söyledi. Öğrenci cevap veremeyince sıfırı aldı. İkinci, üçüncü, dördüncü öğrenciler de sıfır aldılar. Bu sırada, arkada oturan bir öğrenci hemen tarih kitabını açmış, çabucak Ostrogot bölümünü okuyuvermişti. Şansı varmış ki öğretmen onu kaldırıp,

-Vizigot'ları anlat! deyince öğrenci,

-Öğretmenim herkese Ostrogot'lar, Ostrogot'lar da, bana gelince mi Vizigot'lar ? dedi.

VİETNAM MAİ-LAİ KIYIMI ÜZERİNE:

-Önce kadınlarla çocuklar!

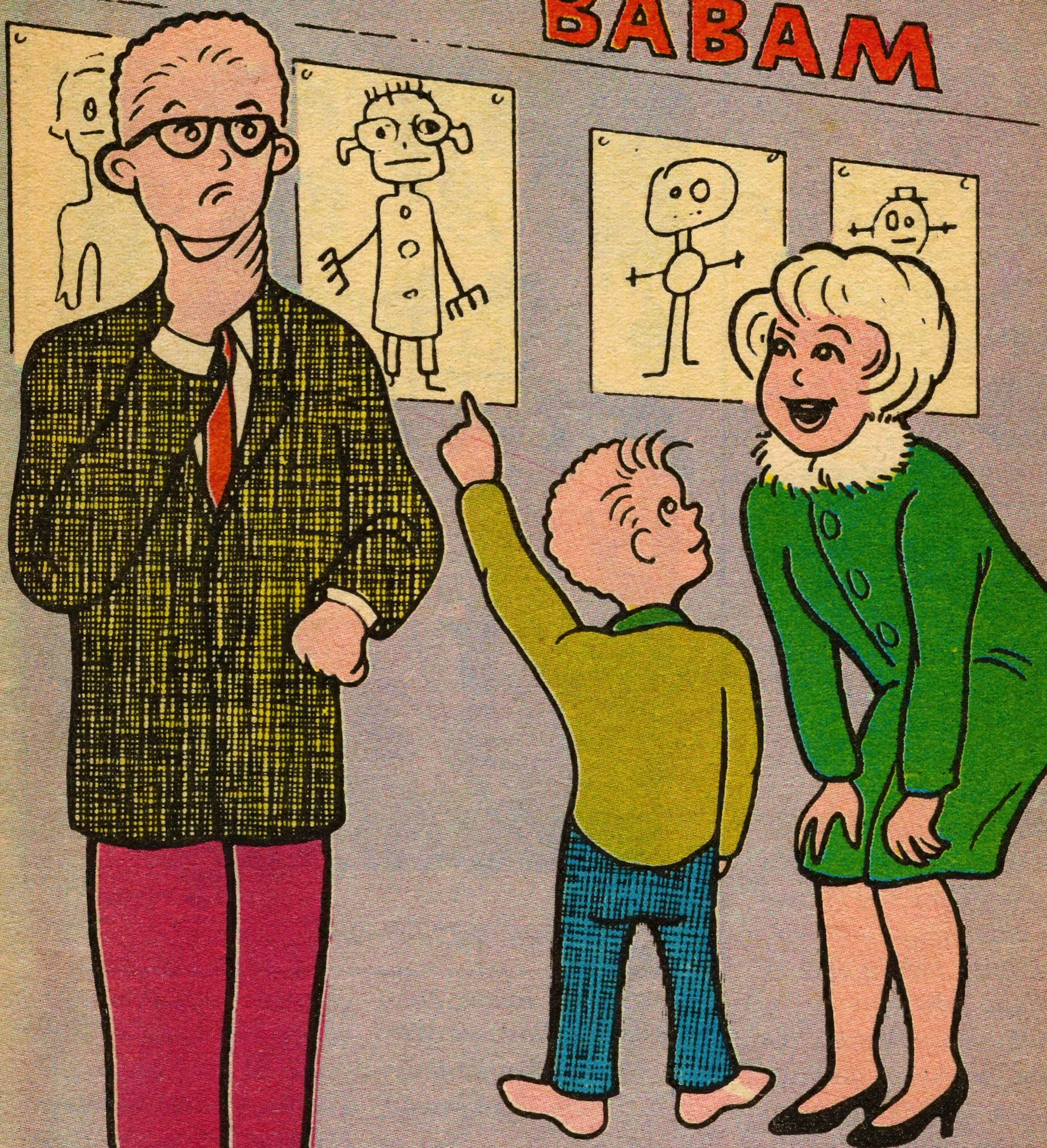

Boyundan çok büyük değeri olan bu küçük boyutlu USTURA, bir büyük dergiye harcanan emek ve zamandan çok daha fazlasıyla ortaya çıkıyor. Ustura, gülmeniz içindir! Ustura düşünmeniz içindir! Ustura öğrenmeniz içindir! Onun için Ustura'ları biriktiriniz!...